

Abans d'escoltar la magnífica exposició de l'Eduard Soler sobre el futur del món, hem de dir que l'estat d'ànim general era força **pessimista**, sobretot pel que fa referència a si serem o no capaços de trobar sortides a tots aquells problemes que tant ens preocupen: el funcionament de la societat, la salut del nostre planeta...

L'Eduard Soler fa 6 anys que fa treball prospectiu, que té com a objectiu donar eines a la societat per tal d'evitar possibles canvis i perills. I moltes de les coses que ens ha dit han obert un bri d'esperança de cara al futur. A continuació en fem un breu resum.

1. Si ens preocupa de veritat el futur, hem de ser capaços de trobar pautes de millora i no quedar-nos en que "tot està decidit".
2. És cert que no podem saber en certesa "què passarà", però sí que podem intentar preveure-ho. Per tant, cal donar eines a la societat per avançar cap a un d'aquests mons possibles.
3. És important identificar el "què ja sabem" i integrar el "què no sabem". Ens va enumerar diversos temes: urbanització, globalització, digitalització, canvi climàtic, mobilitzacions socials a nivell mundial,...
4. A tot això, se li ha sumat la Pandèmia que ens ho ha capgirat tot. Sentiment de pèrdua, retrocés en les millores aconseguides sobre la pobresa, por, sensació de vulnerabilitat... Tot això viscut a nivell del planeta. Al mateix temps, ha accelerat algunes de les megatendències que ens ha enumerat, com la digitalització, que ha agafat un camí de no retorn. Fins i tot hem vist que han canviat les relacions humanes, a nivell internacional.
5. Hi ha un element que ho canviarà tot: la vacuna. I així com la pandèmia s'ha viscut simultàniament a molts països, la vacuna ha arribat a diferents ritmes i constatem l'aparició de la Geopolítica, que pot actuar de forma cooperativa o competitiva. L'E. Soler dona una gran importància a la cooperativa, posant d'exemple l'esforç dels científics, a nivell mundial, per a la recerca de la vacuna.
6. Es preveu que al llarg de 2021, es produirà la recuperació econòmica i social, però a uns ritmes molt desiguals i això comportarà riscos (no tothom disposarà de vacunes, hi haurà més migració...) i oportunitats (haurem après a ser més cooperatius, es farà més pressió als polítics per tractar els problemes socials...)
7. Hi ha dos camins per a poder aconseguir canvis: reinventar-se o restaurar-se. Si es fan bé, els dos són necessaris.

Amb tot això que ens ha exposat, la possibilitat que tenim de conèixer la realitat que ens envolta i la possibilitat de canviar-la, obre una porta a l'**optimisme** que tanta falta ens fa en aquests moments.

En serem capaços?